

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

שבת- יציאות השבת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מידי דהוה אמעביר הפץ ברשות הרבים התם לאו אף על גב דכמה דנקיט ליה ואזיל - פטור, כי מנח ליה - חייב, הכא נמי לא שנא.	רב ספרא אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:									!	◇
מי דמי? התם - כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא, הכא אי מנח ליה בסטיו - מקום פטור הוא										⚡	◇
אלא: מידי דהוה אמעביר הפץ מתחלת ארבע לסוף ארבע, התם לאו אף על גב דאי מנח ליה בתוך ארבע אמות - פטור, כי מנח ליה בסוף ארבע אמות - חייב, הכא נמי לא שנא.										!	◇
מי דמי? התם - לגבי דהאי גברא מקום פטור הוא, לכולי עלמא מקום חיוב הוא. הכא - לכולי עלמא מקום פטור הוא										⚡	◇
אלא: מידי דהוה אמוציא מרשות היחיד לרשות הרבים דרך צדי רשות הרבים: התם לאו אף על גב דאי מנח ליה אצדי רשות הרבים - פטור, וכי מנח ליה ברשות הרבים - חייב, הכא נמי לא שנא.										!	◇
הניחא לרבנן	מתקיף לה רב פפא:									⚡	
צדי רשות הרבים לאו כרשות הרבים דמי	דאמרי: [רבנן]									⚡	◇
צדי רשות הרבים כרשות הרבים דמי	אלא לרבי אליעזר דאמר:									⚡	◇
מאי איכא למימר?										⚡	
אימור דשמעת לרבי אליעזר דאמר צדי רשות הרבים כרשות הרבים דמי - היכא דליכא חיפופי, אבל היכא דאיכא חיפופי מי שמעת ליה? הלכך להא דמאי.	רב אחא בריה דרב איקא:									!	◇
ומודה בן עזאי בוורק.	רבי יוחנן:										■
המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו - חייב, אחד המוציא ואחד המכניס ואחד הזורק ואחד המושיט.	תניא נמי הכי: [ת"ק]									⚡	■
המוציא והמכניס - פטור, המושיט והזורק - חייב.	בן עזאי:									⚡	■
ארבע רשויות לשבת: רשות היחיד, ורשות הרבים, וכרמלית. ומקום פטור.	תנו רבנן:										■
ואיזו היא רשות היחיד - חריץ שהוא עמוק עשרה ורחב ארבעה, וכן גדר שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה - זו היא רשות היחיד גמורה.											■
ואיזו היא רשות הרבים - סרטיא ופלטיא גדולה, ומבואות המפולשין זו היא רשות הרבים גמורה.											■
אין מוציאין מרשות היחיד זו לרשות הרבים זו, ואין מכניסין מרשות הרבים זו לרשות היחיד זו ואם הוציא והכניס, בשוגג - חייב חטאת, במזיד - ענוש כרת, ונסקל.											■
אבל ים ובקעה ואיסטווינית והכרמלית - אינה לא כרשות הרבים ולא כרשות היחיד, ואין נושאין ונותנין בתוכה, ואם נשא ונתן בתוכה - פטור ואין מוציאין מתוכה לרשות הרבים ולא מרשות הרבים לתוכה, ואין מכניסין מרשות היחיד לתוכה, ולא מתוכה לרשות היחיד, ואם הוציא והכניס - פטור.											■
הצרות של רבים ומבואות שאינן מפולשין, עירבו - מותרין, לא עירבו - אסורים.											■
אדם עומד על האסקופה, נוטל מבעל הבית ונותן לו, נוטל מעני ונותן לו, ובלבד שלא יטול מבעל הבית ונותן לעני, מעני ונותן לבעל הבית, ואם נטל ונתן - שלשתן פטורים.											■
איסקופה משמשת שתי רשויות, בומן שהפתח פתוח - כלפנים, פתח נעול - כלחורץ.	אחרים:										■
ואם היתה איסקופה גבוהה עשרה ורחבה ארבעה - הרי זו רשות לעצמה.											■
זו היא רשות היחיד.	אמר מר:										■
למעוטי מאי?											^
למעוטי הא דרבי יהודה											!
מי שיש לו שני בתים בשני צדי רשות הרבים, עושה לחי מכאן ולחי מכאן, או קורה מכאן וקורה מכאן, ונושא ונותן באמצע.	דתניא, יתר על כן אמר רבי יהודה:										■
אין מערבין רשות הרבים בכך.	אמרו לו:										■
ואמאי קרו ליה גמורה?											^
מהו דתימא: כי פליגי רבנן בעליה דרבי יהודה דלא הוי רשות היחיד - הני מילי לטלטל, אבל לזרוק מודו ליה, קא משמע לן.											!

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זו היא רשות הרבים, למעוטי מאי?	אמר מר:											■	◇
למעוטי אידך דרבי יהודה												■	
אם היתה דרך רשות הרבים מפסקתן - יסלקנה לצדדין	דתנן, רבי יהודה:											■	◇
אינו צריך.	חכמים:											■	◇
ואמאי קרו ליה גמורה?												^	
אידי דתנא רישא גמורה, תנא נמי סיפא גמורה.												!	◇
ולחשוב נמי מדבר												♪	
איזו היא רשות הרבים - סרטיא ופלטאי גדולה, ומבואות המפולשין, והמדבך	דהא תניא:											■	◇
לא קשיא, כאן - בזמן שישאל שרויין במדבר, כאן - בזמן הזה.	אביי:											!	◇
אם הוציא והכניס בשוגג חייב חטאת, במזיד ענוש כרת ונסקל.	אמר מר:											■	◇
בשוגג חייב חטאת, פשיטא												♪	
במזיד ענוש כרת ונסקל אצטריכא ליה.												!	◇
הא נמי פשיטא												♪	
הא קא משמע לן, כדרב.												!	
מצאתי מגלת סתרים בי רבי חייא וכתוב בה	דאמר רב:											■	!
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת, ואינו חייב אלא אחת.	איסי בן יהודה:											■	!
איני?												♪	!
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת.	והתנן:											■	!
מנינא למה לי?	והוינן בה:											♪	!
שאם עשאן כולן בהעלם אחד - חייב על כל אחת ואחת	ואמר רבי יוחנן:											!	!
אלא אימא: אינו חייב על אחת מהן.												■	!
והא קא משמע לן: הא מהנך דלא מספקן.												!	◇
אבל ים ובקעה והאיסטוונית והכרמלית אינן לא כרשות היחיד ולא כרשות הרבים	אמר מר:											■	◇
ובקעה אינה לא כרשות היחיד ולא כרשות הרבים?												♪	
הבקעה, בימות החמה - רשות היחיד לשבת, ורשות הרבים לטומאה. בימות הגשמים - רשות היחיד לכך ולכך	והא תנן:											■	♪
לעולם כרמלית הויא, ואמאי קרי לה רשות היחיד - לפי שאינה רשות הרבים.	עולא:											!	◇